

SLOVENSKI NAROD

Izhaja vsak dan popoldne, izvzemši nedelje in praznike. — Inserati do 30 petit à 2— Din, do 100 vrst 2.50 Din, večji inserati petit vrsta 4— Din. Popust po dogovoru. Inserati davek poseben.

Slovenski Narod velja letno v Jugoslaviji 240.— Din, za inozemstvo 420.— Din.

Upravnštvo: Knaflova ulica št. 8, pritličje. — Telefon 2304.

Uredništvo: Knaflova ulica št. 8, 1 nadstropje. — Telefon 2034.

Muslimani snujejo protiradikalno fronto?

Veliko pozornost je v Beogradu vzbudil sestanek med gg. Salihom Baljićem in Svetozarjem Pribičevićem. — Muslimani so vedno bolj nezadovoljni in delajo baje na združitvi davidovičev cev in kmetsko-demokratske koalicije.

Beograd, 28. novembra. V političnih krogih se živahnno komentira včerajšnji sestanek med gg. Pribičevićem in poslancem IMO Salihom Baljićem, ki je posetil predsednika SDS v njegovem klubu. Med poslanci je vzbudil ta sestanek mnogo komentarjev, zlasti ker je znano, da vladu med muslimani čimdalje večje nezadovoljstvo s politiko vlade. Muslimani so se odločno upriličenaravani ukiniti sodniške stnosti, znano pa je tudi, da vladu med njimi veliko nezadovoljstvo z delom demokratskih ministrov. Zato so se začeli muslimani, ki so pravno podpirali politiko dr. Marinkovića, čimdalje bolj bližati politiki g. Davidovića. Da bi kar najbolj ojačali Davidovičeve skupino, so

se začeli tudi muslimani odločno vzemsati za fuzijo obej demokratskih strank.

Zatrjuje se, da je bil tudi sestanek med g. Pribičevićem in Baljićem v zvezi s to akcijo muslimanov. Sroči je g. Baljić odpotoval v Zagreb, kjer nameščava ostati več dni in stopiti v stike z raznimi političnimi voditelji. Niegova akcija gre po zatrdilu iz informiranih krogov za tem, da bi se združili demokratska zajednica in kmetsko-demokratska koalicija v enoto protiradikalno frontu. Zatrjuje se, da vladu med muslimani veliko razpoloženje za to akcijo. V radikalnih vladnih krogih je napravila veste o čimdalje bolj očitnem afrontu muslimanov skrajno mučen vtič.

Kaj se godi za radikaliskimi kulisami

Nepričakovano sklicanje radikalkega glavnega odbora. — Konference prvakov NRS. — Pred Rožcem le še ena seja Narodne skupščine.

Beograd, 28. nov. Po odgovoditvi Narodne skupščine je zavladala v Beogradu konferenca med gg. Vukčevićem in Aco Stanojevićem, ki je bil po konferenci zelo rezerviran. Sklicanje ožlega glavnega odbora spravlja tudi v zvezo z akcijo pašičevcev in centrašev, ki zahteva od g. Vukčevića poštaša o političnem položaju.

Istočasno se sestane v meščanskem klubu na Terazijah tudi glavni odbor demokratske stranke, ki bo v glavnem razpravljal o pripravah za kongres stranke, ki se bo vršil dne 15. in 16. januarja 1928 v Beogradu. Na dnevnem redu je tudi razprava o spremembah strankinske statuta.

Kdaj bo zoper sklicana Narodna skupščina, se ni dokrito. Predsednik Narodne skupščine dr. Pera Marković je izjavil vsemu domisniku, da bo sela po vsem verjetnosti sklicana med 10. in 15. decembrom. Vršla pa se bo samo ena seja, na kateri bodo izvoljeni nekateri odbori za razpravo o zakonih, ki jih namenava predložiti vladi. V notranjem ministru se z vso ngleč pripravljata zakoni o državljanstvu in občinski zakon. Vlada namreč zanjeneva pa se, da bo ožig glavnih odborov pri teh prilikih bavil tudi s politično situacijo. To domnevo potrjuje tudi dejstvo, da se udeleže se tudi vsi izraziti centrašev (gg. Uzunović, dr. Ninčić in drugi), ki so se na zadnjih sejih ožlega glavnega odbora ab-sentirali. Na sejo je povabilen tudi g. Vu-

kčević. Danes dopoldne se je vršila daljša

je slovensko proslava obletnice albanske neodvisnosti.

Obletnica albanske neodvisnosti

Italija bi na vsak način rada izzvala vojno

Hitre posledice albanske vojaške pogodbe. — Albanija se spreminja v italijansko vojaško taborišče. — Transporti orožja in municije v Albanijo in Bolgarijo.

Beograd, 28. novembra. Glasom zaupnih poročil iz Albanije se tam že čutijo posledice pravkar sklenjene vojaške pogodbe med Italijo in Albanijo. Italijanski vpliv v albanski upravi, ki je bil že po sklenitvi tiranskega pakta odločen, se je sedaj že bolj pojačal. V vseh javnih zadevah je merodajno le mnenje italijanskih ekspONENTOV, vojska pa je izključno pod italijanskim poveljstvom. Vsa važnejša mesta zavzemajo italijanski oficirji, ki so danes absolutni go podarji Albanije. Albanske neodvisnosti je faktično konec. Albanija smeti storiti samo to, kar je v skladu z interesu Italije. Iz državne službe so odstranjeni vsi uradniki, ki se ne strinjajo s sedanjim italofilskim kurzom, zamejajo ih na izraziti italijanski p'ačanci. V vsej Albaniji vlada strahovit teror, zarori so prenapolnjeni.

Po pripovedovanju potnikov, ki so se te dni mudili v Valoni in Draču, je italijanska vojska na tihem prevzela komando vseh važnejših obalnih, prometnih in strategičnih točk v Albaniji. Italijanski oficirji pripovedujejo prebivalstvu, da bo Jugoslavija v najkrajšem času napadla Albanijo in da Italia zato poslala svoje čete že sedaj na albansko ozemlje, da se primerno pripravijo za obrambo države. V italijanskih lukah je pripravljena za takojšnji transport v Albanijo popolna vojna oprema za 16 polkov. Razen tega je Italija pripravila veliko količino pušk, municije in raznega drugega vojnega materiala pa le okoli 21. prislo do pravčevke mesarskega klanja. Bločan Jože, slok in polnokrvni mladenič, ki je prizomal v Ljubljano iz »Solvburga«, se je pridružil večji družbi znancev in priateljev. Veselje je prepeval in pli črnega dalmatinca. Hodil je po kleti gori in dol, silno fajnc ter pel bliske pesmi. Pri drugi mizi je zamisljen sedež Gorjenc Miha. Jože mu je vesel zapel:

Ribnica v naprednih rokah

Ribnica, 28. novembra. Včeraj so se vršile občinske volitve. Vložene so bile pravtoma tri liste in sicer SLS, SDS in SKS. Lista SLS je bila razveljavljena, ker so bili na njej ponarejeni podpisi, tako da sta se borili za prvenstvo v deselj klerikalna občina samo SDS in SKS. SDS je dobila 145 glasov in 15 mandatov, SKS pa 102 glasova in 10 mandatov. S tem je deselj klerikalna ribnica občina prešla v napredne roke.

Iz ljubljanske kronike

Junaka noči. — Nočni napad v Zeleni jami. — Vlom v salezijanski zavod na Rakovniku.

Ljubljana je bila snoči zelo nemirna. Po dnevi in zvečer je bil velik naval občinstva na vsa ljubljanska kima, mnogo ljubljancov je obšlo na ranze izlete, toda ponori so oživele gostine in zlasti v predmestnih je bilo zelo živalno vrvenje. V neki kleti blizu staroslavnega ljubljanskega rotovža pa le okoli 21. prislo do pravčevke mesarskega klanja. Bločan Jože, slok in polnokrvni mladenič, ki je prizomal v Ljubljano iz »Solvburga«, se je pridružil večji družbi znancev in priateljev. Veselje je prepeval in pli črnega dalmatinca. Hodil je po kleti gori in dol, silno fajnc ter pel bliske pesmi. Pri drugi mizi je zamisljen sedež Gorjenc Miha. Jože mu je vesel zapel:

Fantič, kaj tukaj delaš, rompopom?

Maha pa mu je jezno odvrnil:

Poberi se smrkev!

Jože ga je užaljen pozval na viteški dvoboj v vežo. Tu sta se spoprijela in kmanu so prisli še drugi Jožetovi prijatelji. Vnele se srdit boj. Kmalu sta na bojišču obeljala Jože in Miha, oba močno z noži oklana. Na pomorči pozvani stražniki je sicer napravil red ter aretriral oba junaka. Ker pa sta močno kravavela, so jih naprej z rešilnim vozom odpeljali v javno bolničko. Destržni zdravnik je zdravil, da ima Jože večjo ranu na levem roku in na desnem licu, a Miha da ima močno prezzano desno lilo. Oba bojevnik je zdravnik obvezal, da nato so jo odpeljali v policijski zapor. Danes sta Jože in Miha stopila pred dežurnega uradnika. Popisala sta srdito borbo in priponnila, da sama ne vesta, kako sta dobila odlikovanja v obliki ran, ker nista imela prsibni nož.

* * *

V Zeleni jami stanujejočega delavca, 47-letnega Janeza Zlebnika, so ponoči v Zeleni jami napadli neznanci ponocniki. Nekdo ga je obstrelil v glavo, da se je nezavestno zarudil na tla. Težko ranjenega so prepeljali pozneje z rešilnim vozom v javno bolničko. Kdo ga je obstrelil, policija še ni mogla dognati.

* * *

Drzen vlonmec je ponoči posetil salezijanski zavod na Rakovniku. Skozi kuhinjsko okno se je splazil v zavod ter nato odpril delavnice in pisarne. Odnesel je približno 800 Din gotovine in razne predmete v skupni vrednosti 2000 Din. Vlonmec je moral biti o razmerah v zavodu prav dobro počuten. Ponoči so nekateri čuli ropotanje po hodeniku, toda nikdo ni slutil, da je prišel dirzen vlonmec v posete. O vlonmu obvezna policijska direkcija je odpisala v zavod detektiva in policijskega psa. Ugotovili so nekatere odtise vlonmecov deviljev ter sledove v smeri proti glavnemu dežurnemu cesti.

Borzna poročila.

LJUBLJANSKA BORBZA.

Devize: Berlin 13.555—13.585 (13.57), Cagliari 1094—1097 (1095.5), Dunaj 7.9975—8.025 (8.0125), London 276.80—277.68 (277.20), New York 56.64—56.84 (56.74), Praga 168.05—168.85 (168.45), Milan 308.125—310.125 (309.125).

Efekti: Celjska 164, Ljubljanska kreditna 132, Pradeštona 880, Kreditni zavod 160, Velenje 133, Ruše 280—295, Stavbna 56, Šešir 104.

Lesni trgi: Tedenca nespremenjena. Zaradi skupenjeno 7 vagonov in sicer 5 vagonov suhih bukovih drv, fr. vag. meja po 22, 2 vag. smrkovih hlođov, od 25 cm naprej, fr. vag. numerirana postaja po 225. Povpraševanje za bozovje, brzjavne droge 5.5., 8., 9., 10., 12. m., fr. vag. meja prihod Šušak po 330 denar in za Zlatnik, kostanjev les, nežagan na 1.20 m., 10—30 cm debeline za taminsko uporabo, fr. vag. nakl. postaja za 100 po 18—28.25 denar (neobdeljen) in po 20.50—22.75 denar (neobdeljen) proti platni na podlagi duplikata tovornih listin, dobava 2. konca leta 1927.

Deželnai prideiki: Tedenica čvrstna, Zaradi skupenjeno 2 vagona pšenice. Cene pšenici turščici so se nekoliko dvignile.

ZAGREBESKA BORBZA.

London 276.8—277.6, New York 5.5. do 56.88, Milan 308.41—310.41, Cagliari 16—do 1097, Amsterdam 22.97—23.08, Berlin 13.555—13.585, Dunaj 7.9975—8.025, Praga 168.05—168.85.

INOZEMSKA BORZI.

Cirish: London 25.3—, New York 5.5. do 56.88, Milan 29.225, Berlin 12.3. do 9.18, Praga 15.365.

POGREG NEMŠKEGA GENERALA V DUBROVNIKU

Dubrovnik, 28. nov. Včeraj se je vršil pogreb nemškega generala Alfonza Weischa, ki se je 11. t. m. ponosrečil v varhu

Na morju. Pogreb se je izvršil z vsemi vojaškimi častmi. Udeležila sta se ga tudi pokojnikov sin in viceadmiral nemške mornarice Wilfrant.

PROSLAVE V SUBOTICI

Subotica, 28. novembra. Včeraj se je vršila svečana proslava 400letnica smrti cara Jovana Nenada. Proslave so se udeležili princ Pavel in imenu kralja, nadalje predsednik Narodne skupščine, zastopniki vlade ter raznih kulturnih in nacionalnih organizacij.

PROTI VALORIZACIJI VOJNEGA POSOJILA

Budimpešta, 28. novembra. Tukaj se je včeraj vršilo veliko zborovanje lastnikov obveznic vojnega posoja. Razpoloženje je bilo precej burno ter je bila sprejeta resolučija, ki zahteva, naj članji poslanične z vsemi silami delajo proti valorizaciji vojnega posoja. Člani zborovanja so obenem prisgli, da bodo pri prihodnjih parlamentarnih volitvah volili sami one stranke, ki se bodo sedaj zavzele za njihove interese.

Kdo ogroža naše kulturne ustanove

Na naval protestnih resolucij ima vrla kopico lepih besed, ne da pa nobene obvezne obljube. — SLS kot nositeljica centralizma. — Kako brani 130 poslancev interese Slovenije.

Novi finančni zakon za l. 1928/29 je prinesel mnoga nepričakovana presenečenja in menda doslej še noben zakonski predlog ni izrazil toliko protestov od vseh strani. Navrst se pač zaveda, da ji prinaša vsak ničnani zakon udarce, in je postal nezaupna in nečuja.

Redukcija univerz, srednjih in meščanskih šol je izvzeta tako v Sloveniji, kakor tudi na Hrvatskem, ogorenje proteste pri vseh, ki ne morejo uvideti, da je številjenje umestno ravno pri izdatkih za kulturne potrebe.

V Beogradu se pojavljajo deputacije, ki posredujejo pri članih vlade proti napovedi današnjih redukcij, in se kupujejo resolucije najrazličnejših korporacij, ki protestirajo proti uveljavljanju posameznih dolobč predloženega finančnega zakona. In glej čudo, tako prostveni minister kakor tudi drugi člani vlade in vladnih strank izjavljajo v največji dobrohotnosti, da bodo upoštevali vse upravljene želje in da bodo storili vse za njihovo izpolnilitev... Toda kljub tej dobrohotnosti doslej še nismo čuli nobenih obveznih izjav, da bo vrla umaknila dolobč predloženega zakona, proti katerim so se dvignili protesti. In za to gre predvsem.

Protestira tudi »Slovenec«, ki pa skuša poglavoma dati celo stvari drug značaj, da bi oprostil odgovornosti dr. Gosarja, ki sedi kot zastopnik SLS v vrladi. Tako piše, da so poizkusili okrniti naše kulturne pridobitve in institucije »splet onega centralizma, ki je umetno hotel slovenstvo izločiti iz jugoslovenskega življenja«. Gleda, da je sklikal kot državljiv ostank prejšnjih časov. Glede upravljanje redukcije upravnega sodišča v Celju piše, da se pod pretvoro življenje skuša izvesti zoper en kos onega centralizma, ki tisti tudi za poizkusom okrniti in poglavoma popolnoma demontrati slovensko univerzo.

Slovenec skuša torej zoper udarjati na avtonomistični boben. Rekel bi se nositi slike v zavojanju obstoječih dejstev!

Skrivnostno življenje v Srednji Afriki

Vraže in praznoverje afriških plemen. — Da se rešijo krvolčnega leva, so divjaki umorili mladega moža, misleč da je v levu duša njegovega očeta.

Angleška vlada ima v Srednji Afriki svojega eksponenta, ki vlada v imenu kralja nad prostranimi pragozdovi, puštinjami in močvirji. Tako zvani resident — magistrat je najvišji upravni uradnik, obenem pa tudi svoj zdravnik, graditelj cest in mostov, policaj dotednega distrikta, sodnik itd. On predstavlja zakon in red med ljudmi, ki žive od mladih nog v praznoverstvu in verujejo v čarowniško moč.

Bivši angleški resident — magistrat Maule pripoveduje iz svojega življenja zanimivo zgodbod, iz katere je razvidno, koliko tajnosti krije v sebi življenje v Srednji Afriki. Vlada me je poslala v distrikt — pripoveduje Maule, — ki je večinoma v rokah plemena, kateremu delo ne diši. V tej pokrajini biva tudi mnogo čarodejev, do katerih ima ljudstvo neomejeno zaupanje. Čarodej na domestujejo v Srednji Afriki zdravnike in lečijo bolnike s pomočjo raznih zdravilnih zelišč.

Nekaj dne je prišla k meni stara, siromašno oblečena žena. Povedala mi je, da je njen zet nenadoma izginil. Ko sem jo vprašal, zakaj se ni zglašila pri meni njenega hčerka, mi je starda odgovorila, da se me hčerka kot tuja boji. To je bilo vse, kar sem spravil iz nje. V Srednji Afriki se često dogaja, da človek nenadoma brez sledu izgine. To ni niti posebnega. Vendar sem pa ženici obljubil zavzeti se za njeno zadevo. Čez dva dni mi je moj podčastnik sporočil, da je starda po silnih bolečinah umrla. Domneval sem, da so jo zastrupili. Videli so jo, ko je šla v uradno poslopje in mislili, da je izdala kako tajno svojega plemena. Zato so jo hoteli odstraniti. S tem se je moje zanimalje za usodo starke in njenega zeta še povečalo. Poslal sem po njeno ovdoveleno hčerko in odredil, naj uvede domača policija v naselbini strogo preiskavo. Mlada vdova je bila tako presenečena, ali pa v resnicni nič vedela, da ni mogla dati preiskovalnim organom nobenih pojasnil. Pač pa je imela policija več sreča v naselbini. Domacini so slutili, da sem na sledu zločincem in zato so na vsa vprašanja molčali. Slučajno je policija prijela nekega dečka, ki je med zaslivanjem omejil zeta umrle starke v zvezi z levom. Dečka so privredili k meni. Ko sem ga vprašal, kaj ve o usodi mladega moža, mi je odgovoril, da je stria izginil za voljo levov. To je bilo vse, kar sem spravil iz nje.

Takoj se mi je zdelo, da tiči za to zadevo lev, ki se je skrival v okolici in raztrgal zadnje čase več domačinov. Iz izkušnje sem vedel, zakaj vdova ni hotela govoriti in zakaj je nena mati v silnih bolečinah umrla. Sklenil sem priti resnici do dna. Usoda mi je pomagala. Nekega večera sem srečal mladega domačina Mosesa, ki je bil pred dvema letoma v drugem kraju moj vrtnar. Povedal mi je, da je prišel k svojemu stricu in da je bil pri njem že pred 14 dnevi. Ob tem času je izginil tudi zet umrle starke Pausi, ki je imel brata Kavambo, poglavaria bližnje naselbine.

Komaj sem se poslovil od Mosesa, sem srečal svojega stražnika, ki je prinesel iz džungle okrvavljen nož. Sponzoril sem se, da sem dal ta nož pred tedni Mosesu. Drugi dan sva preiskala okolico, kjer je bil nož najden, in našla ga z listjem pokrito Pausijevu truplo.

Glava se je samo za kožo držala telesa. Dal sem Mosesa takoj arterati. Bil je tako razburjen in presenečen, da prvi hip ni mogel govoriti. Pozneje mi je pa vse povedal. Na podlagi njegove izpovedi smo arteritali še poglavaria Kavambo in pet domačinov.

Zakaj je bil Pausi umorjen? Vse pripovedanje domačinov, da bi se rešili leva, je bilo zamaš. Moril je ljudi in živilo in ker si niso znali pomagati drugače, so se domačini odločili za zadnje sredstvo. Na velikem posvetovanju v Kavambovi naselbini so prisli do zaključka, da je lev začaran. Bili so prepričani, da je nekdo umrl in da je njegova duša zlezla v leva. Poklicniki so znamenitega čarodaja Chiusimauja, ki je ugotovil, da lev še nikoli ni napadel naselbine, kjer je živel Pausi. Pausi je rad hodil po pragozdu. Njegov oče se je preprial s Kavambo glede živine in je prisegel, da se mu osveti. Do osvete pa ni prišlo, ker je prezgodaj umrl. Zato se je baje njegova duša preselila v leva, da bi se mogla Kavambi osvetiti. Zato je bilo treba ubiti njegovega sina, da bi oče opustil osveto. Ta načrt so spreseli divjaki z velikim navdušenjem. Moses je s pomočjo šestih mož odvelkel Pausija v pragozd, kjer so ga umorili. Zanimivo je, da je lev takoj po umoru izginil.

Možgani Anatola Franca

Na zadnji seji medicinske akademije v Parizu sta predavala profesorourske medicinske fakultete Guillaume Louis in anatom iste fakultete Dubreule Chamberland o možgani Anatola Franca. Oba profesorja sta pred dvema letoma balzamirala pisateljevo truplo. Poslušalce je frapirala njuna izjava o teži možganov genitalnega moža. Leva polovica možganov je tehtala 427, desna tudi 427 gramov, malo možgani pa 163 gramov, skupaj torej 1107 gramov. Možgani povprečnega človeka tehtajo približno 1360 gramov. Možgani Anatola Franca so tehtali torej manj kot možgani povprečnega človeka. Učenjaki pa trdijo, da so duševne sposobnosti in inteligenco tem večje, čim večji so možgani. Pri Anatolu Francu vidimo ravno nasprotno.

Slični primeri niso redki. Gambettovi možgani so tehtali manj kakor možgani povprečnega človeka. Gambetta je imel izredno razvit en del možganov in sicer oni, v katerem vidijo zdravniki organ govora. Napoleonovi možgani so tehtali komaj toliko, kakor povprečni človeški možgani. Isto velja o Voltauru, Descartu in Schillerju. Pač pa je mnogo možganov genitalnih mož, ki tehtajo celo nad 2 kg. Tako težke možgane so imeli npr. Cromwell Dostojewski, Bayron, Couvier itd.

Kako je mogoče, da je imel Anatol France razmeroma tako majhne možgane, a vendar tako visoko razvit intelekt? Znano je, da se inteligenco ne meri po teži možganov, marveč po njihovi površini. Omenjena profesorja sta ugovila, da so imeli Anatol Francov možgani čudovito obliko. Predstavljali so pravo juvelirske delo, v katrem je bilo težko gub in jamic, da sta se učenja čudila. Možgani so bili podobni preciznim žepni uram.

Z druge strani pa ne smemo pozabiti da ima vsaka opica večje možgane kakor človek in da tudi teorija o oblikah možganih je zanesljiva.

odnosno površini možganov ne drži vedno. Profesor Sorbonne Poirier je zaključil neko svoje predavanje o možganih genitalnih mož s trditvijo, da ima najbolji nagubane možgane osei, iz tega bi se dalo sklepati, da ni tako enostavno nazvati človeka osel.

Vroči obkladki na mrlja

V Berlinu je bila nedavno ustanovljena verska sekta, ki ne veruje v svet, marveč se udaja utopiji, da je mogoče mrlja oziveti s pomočjo vročih ekšadkov. Člani te prisomljene sekte, ki je znana pod imenom Weissenberg, opravljajo svoj posel na ta način, da mrlja ozivajo in dan zavijajo v vrteče rjave. Kakšen je rezultat tega početja, vtiča dogodek, ki se je pripeljal te dni v Postdam, predmestju Berlina.

V Postdamu je namreč pred dnevi na posledični operaciji želodčnega raka umrl 56-letni trgovec z živo. Rode-Soba, v kateri je ležal umrli trgovec, se nahaja tik lokalna z živili, zato pa je zdravnik odredil, da mora truplo še istega dne iz hiše. Vdova pa ni pristala na to zahtevo. Marveč je pozvala člane sekete Weissenberg. Ti so nato ubogega mrlja parili, ga prekladali iz rjave v rjavo, toda uspeh je bil negativen. Mrlja niso mogli toliko segreti, da bi oziveli. Videč, da ni uspeha, je nato vdova pozvala samega glavarja verske sekete, toda namesto njega se je pojavila policija, ki je dala truplo siloma odstraniti in napravila ostudenemu početju konec.

Dober lov pariškega policijskega inšpektorja

V Parizu so odkrili veliko afero, v katero so zapleteni nadležni sinovi najboljših pariških rodbin. Gre za prepovedano trgovino s tako zanimimi sladkimi strupi. Anonimni dopis je opozoril oblasti, da imajo mnogi elegantni sportniki, ki preživljajo večer za večerom v nočnih lokalih, zvezne s pariškimi apaši in drugimi sumljivimi elementi, ki jim nabavljajo raznina narkotična sredstva. Policijski inšpektor Bineau se je preoblekel v razčapane kokainista in pod to masko se mu je posrečilo navezati stike z nekim elegantnim mladeničem, ki mu je ponujal večjo količino opija, morfija in kokaina. Inšpektor je v večjih sprejel ponudbo in mladenič mu je predstavil še svojega tovariša. Detektiv si je kmalu pridobil zaupanje obeh mladeničev in nekega večera, ko je odhajal v spremstvu prvega znanca iz elegantnega barja, ga je drugi mladenič povabil v neki trgov na Boulevard de Charrone, v katerem se zbirajo razni sumljivi elementi.

Mladenič je pripovedoval policijskemu inšpektorju, da v tem trgovcu cvete trgovina z narkotičnimi sredstvi. Inšpektor je res odšel z njim v zakotni nočni lokal, kjer je bilo zbranih mnogo sumljivih elementov. Tam so mu predstavili 30 letnega Italijana Gina, dalje Šoferja Leona Cathenoza, 25 letnega Petra Roda, ki je bil že trikrat obsojen in izgnan iz Francije, in slednjih tudi patrona tega trgovca Jeanera Nerellyja. Slednji se je seznanil z novim gostom in mu povedal, da je nedavno odsedel 6 mesecev v ječi. Novi klijent je pro forma kupoval od sumljivih elementov ukradene dragulje slike, svilo in razno drugo blago. Izjavil je, da nima denarja in da bo plačal blago drugi dan, ko se se stane s prodajalcem na raznih krajih Pariza. In res so prišli drugi dan vsi ptički na določene kraje. Tam so jih detektivi prijeli in odpeljali na policijo. Pri dveh so našli 50 gramov morfija in 500 gramov kokaina. Tako so spravili na varno

vse člane nevarne tatarske družbe, ki ima na vesti nebroj tativ in drugih zločinov. Med aretriranimi je tudi več sinov odličnih pariških rodbin, ki so kupovali morfij in kokain ter ga prodajali svojim znancem.

so najboljše, najtrajnejše in zato najcenejše.

Sreča in bogastvo Ludvika Windischgrätzta

Poročali smo, da je pretekli dnevi umrl bivši predsednik avstrijskega parlamenta knez Alfred Windischgrätz. S knezem Alfredom je umrl zadnji potomec avstrijskih Windischgrätzov. In univerzalni dedič vsega njihovega ogromnega imetja, posestev na Češkoslovaskem in v Württemberski je postal njegov nečak princ Ludvik Windischgrätz, ki je kot znano igral vodilno vlogo v prosluli falzifikatorski aferi francoskih frankov.

Pa ne samo to. Ludvik Windischgrätz je postal tudi glavar knežje rodbine Windischgrätzov. Kakor znano, je bil Ludvik Windischgrätz obsojen na več let ječe, vendar je radi težke bolzni na svobodi, a pod policijskim nadzorstvom. Vsekakor pa je ogromna dedčina popolnoma skrahiranemu princu dobrodošla. Saj je bilo splošno znano, da je bil Ludvik Windischgrätz povodom razkritje falzifikatorske aferе popolnoma rušen in da je moral predati večino svojih posestev.

Zatrjuje se, da bo princu dedčini na tem bolj dobrodošla, ker bo o božiču deležen popolne amnestije.

Bej za kraljico pustinje

Inozemski listi so nedavno poročali iz Sirije o krvavih bojih med voedi imbuinimi plemenami na ozemju med Damaskom in pustinjo. Na eni strani voi di borbo emir Nuri el Selan, poglavar plemena Ruvallov, na drugi pa njegov vnuk emir Fuas Selan. Na obeh straneh je padlo že več sto bojevnikov. Krvavi spopadi med imbuinskimi plemenami imajo zelo zanimivo ozadje.

Že svoj čas se je mnogo govorilo o tem, da se je mladi Fuas Selan zaljubil v neko Angležino, ki mu je vracala ljubezen in je bila pripravljena oditi z njim v pustinjo. Emir jo je proglašil za kraljico pustinje. Toda v zadevo je poselil angleški konzul v Damasku, ki je hotel nevesto prisiliti, da se vrne v angleško kolonijo. Toda zaljubljena Angležinja je to zahtevalo energično odprtino. Zakon pa tudi dedu mladež emira Nuri el Selanu ni bil po godu. Ded je očital svojemu nečaku da bi pomenil tak zakon oskrumbo plemena.

Od tistega časa je začel mladi emir sovražiti svojega deda. Zdela se mu je, da hoče stari Angležino ugrabiti in se z njo poročiti. Sovražstvo je bilo tako veliko, da so se začeli v plemenu Ruvallov krvavi spopadi. Emir Fuas je napravil Francoje, naj ga priznajo za poglavarja plemena in prisiljil njegovega dedka k odstopu. Ko je stari emir zvedel za

sinov korak, je zbral svoje podložnike in napovedal sinu vojno. Tudi sin ni držal rok križem. Francoske in angleške oblasti so skušale preprečiti konflikt med taboroma, toda njihovo prizadevanje je bilo zamaš. Kako bosta ded in vnuč poravnala spor radi mlade Angležinje, še ni znano.

Novinar in starinar

Pretresljiv nedeljski dogodek.

To se je odigralo sredi, ob 19.30, ko privozi v Ljubljano kranjski vlak. Odigralo se je na glavnem kolodvoru, tam pri izhodu, kjer dva vratarja pobirata karte. (Ker je neki prekučnik predlagal, naj bi se to pobiranje vozilnih listkov pri kolodvorskih izhodih sploh odpravilo, ker da samo ovira promet cizirja naj bi se radi varčevanja reduciralo vratarje, predlagam jaz kot socialno čuteč človek, v svrhu pobiranja brezposelnosti, naj se tam nastavijo stvari vratarji. To samo takoj mimogrede omenjam.)

Jaz sem prišel med zadnjimi skozi. Od tam svoj listek pri enem vratarju, in ko sem tako ozrem, vidim, da se pri drugem vratarju vravnik vrši uradno dejanje. Stoji tam vratar, v obrazu uradna strogo, pred njim pa, v obrazu obup, nesrečnik, ki nima vozilnega listka. In kdo je ta nesrečnik? Evona domorodni pesnik in pisatelj in dober znanec moj. Vesel je prihajal od Svetega Jošta, pol nabranega blaga za cel epos ali pa roman — zdaj pa, ta smola, zasolen pod težkim sunom, da se je vozil brez listka. Ostanem seveda na licu mesta, pripravljen prevzeti poročilo.

Nas pesnik je pretaknil in obrnil že vretišči vse žepje, hlače, telovnik, suknjo, skupino, preiskal se vsega od vrha do tal, listka ni, pa ga ni ... Zdaj napravi še zadnji poisk: poskuši se v stresi, v obupu, nesrečnik, da se vrati.

— Imel sem listek, kondukt, kateri je preščipnil, a moral mi je pasti iz žepa ... Kaj čem, — zatoče naš pesnik-nesrečnik. — Če mi ne veruješ, tukaj, prosim, moja legitimacija ... Profesor sem doktor ...

— Kaj legitimacija! — ga zavrne vratar z glasom, trdim karbot na beton. — Jaz hočem listek!

Nisem več zdržal, moral sem se vmešati, — jaz, ki sem za enakopravno v svobodost vseh državljanov. — Gospod vratar, — pravim, — zakaj gospodu ne verjamete? Pravico ima, zahtevati, da mu verujete, če izjavljam, da je imel vozni listek v redu, a ga je izgubil.

Vratar, čokat, debeluhast mož, je vrgel na me, pogled, ki me je prebolel skozi.

— Kaj? — je zarohnel. — In če pride sam Bog, brez listka ga ne izpustim.

Zgoril sem se. Sam Bog bi se pripeljal v Ljubljano, vratar glavnega kolodvora ne bi ga pustil skozi brez listka! Zgoril sem se še enkrat. In mož je videl mojo prepadenost, zato me je pa tudi povrh se nahrušil, kaj se vtičam v stvar, ki me nič ne briga, in kaj se imam vmešavati v uradni posel. Nakar sem skromno pripomnil, da me stvar le zanima, ker sem novinar.

— Tako! Novinar! Če ste vi novinar, jaz sem pa starinar! — mi je mož dal nazaj.

Bil sem posekan, zdobjen, uničen. Amen. Starinar! Zdaj sem naenkrat razumel položaj. Starinar! In spomnil sem se, da je starinar tudi sveti Birokrat, saj so ga poznali že za časa egiptovskih Faraonov.

Tako, gospoda moja. Kako se je zadeva z našim pesnikom končala, vam ne vem povedati, ker meni se je mudilo v uredninstvu. Ampak po vsej prilici, kakor stvar izgleda, mislim, da stoji naš nesrečni domorodni pesnik še vedno tam pred neizprošnim vratarjem-starinarjem in iz še listek. Prosim, pojdi, da pogledam. Izplača se. V ostalem pa vam svetujem, kadar potujete, pazite na vozni listek. Če nimate dobrih žepov, pa vzemite seboj verigo in priklenite ga. Trdno ga priklenite, da ne boste imeli sitnosti in povrh se sramote.